

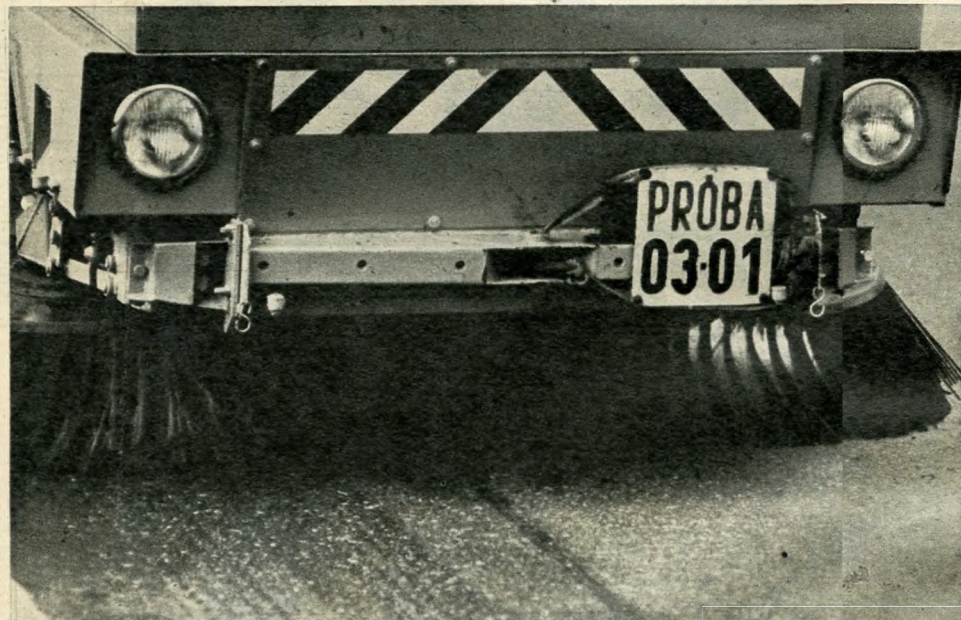
TISZTÁLKODÓ BUDAPEST

Valljuk be: az utcaseprés nem tartozik a legmegbecsültebb foglalkozások közé; s mivel tudjuk, hogy Budapestnek ezek a furcsa, fehér-sárga sávós dolgozói a Fővárosi Köztisztasági Hivatal fennhatósága alá tartoznak, hajlamosak vagyunk ezt az intézményt afféle separtető főnökségnek tekinteni. El kell tölteni néhány órát a hivatal szobáiban, hogy a laikus felfedezze: milyen sok ágú, nagyszabású, felelősségteljes munkát szerveznek a Kun utcai igazgatószágon.

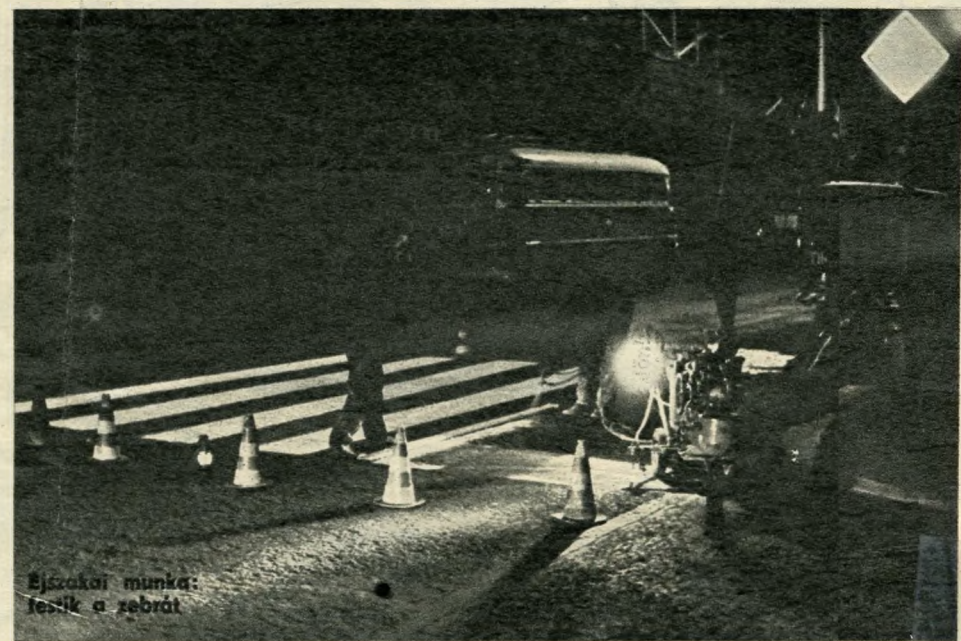
Nagytakarítás a pesti utcákon. Negyven diplomás mérnök, 150 technikus tartozik a Hivatal állományába, továbbá 350 állásban levő úttisztító és 5-600 alkalmi munkás. Ez kevesebb a kellenél, mert legalább 1400 utcaseprő tudná Budapest tisztántartásának feladatát jól elvégezni. Az alkalmi dolgozók felvétele azonban nehéz; ezek ugyanis naponta jelentkeznek munkára, néha több, néha kevesebb. Reggel megkapják munkaeszközeiket: a seprőt, a lapátot és a sárga-fehér sávós mellényt. A munkaidő nyolc óra, közben átlagosan kétszer ellenőrzik őket, a munkaidő leletével lerakják a felszerelést, visszakapják személyi igazolványaikat és kerestek 60 forintot —, no meg a „flepnit”, hogy dolgoztak.

Tudni kell, hogy a köztisztaságiak munkaterülete csak az úttest, nem pedig a járda. Meg lehet figyelni a különbséget: a járdák sok helyütt piszkosak, de az úttestek tiszták. Ezen az alapon Budapest a legjobb hírű európai városok közé tartozik. Pedig 14 millió négyzetmétert kell tisztán tartani.

A vállalat 118-ban búcsúzott el utolsó lovától. Azóta 700 különböző típusú és célú géppel dolgozik az utcákon: nsógép, mosóseprő, sintitító, önfel-szedő-seprő, mbfelszívó, ekézőseprő-szó, jégfel-szakító, hófelkő, szeméty-gyűjtő, tömő, szeméty-gyűjtő, kukaelnyomosó és egyengető, fertőtlenítő, kresztáblamos, útpadka-nyeső, útjelfő, utánfu-tós sószóró —s még sok-fajta célgépek. Ezek jó né-hányan itthon készül, a vállalat mérteinek ter-vei alapján, öbbségüket külföldről szék be.

FÉNYKÉPEZTI
KÉKESDY KÁDLY
ÉS SZALAY ILTÁN

Éjszakai munka:
festik a zebrát

A szemétkerakás éppoly nagy problémája egy vá-rosnak, akár a vízellátás. Az elszállításán kívül gon-dot okoz a szemétkerako-dó-helyek kijelölése is. A főváros periferiáin tíz ilyen hely van. Ma még 10-11 kilométernyire es-nek a centrumtól, ké-sőbb ez a távolság 30-40 kilométernyire növekszik. A hetvenes évek végére megtelik minden hozzáfér-hető hely. Évente 2,4 mil-lió köbméter szemetet ter-mel a főváros, ennyit kell elföldelni. A lerakott sze-metet salakkal, majd hu-musszal fedik be, esetleg fűvesítik. Ezt hívják vissza-tájosításnak. A friss hul-ladék teregetése után megjelennek a guberalók. Hivatalosan ugyan ti-los a guberalás, de a ha-tóságok szemét hunynak tevékenységük felett, mert az olykor hasznos is.

A vízhiány miatt a Dunából szivnak vi-zet a locsolókocsikba, amely azután fertőtleníve kerül az utcára

A budapesti vállalat számos gyártó és javító üzemet tart fenn, mert új szerkezetű gépek munkába állításán kívül, többek között még seprőit is maga gyártja nyírfavesszőből és cirokból. Egyébként évek óta hol az Élüzem, hol a Kiváló Vállalat címet nyeri el. Az 1971-es évet több mint 43 millió nyereséggel zárta. Mindebből azt a következtetést lehet levonni, hogy a szemét, amelytől mindannyian menekülünk, mennyi gond és mennyi erő-feszítés okozója; de azt is, hogy a szeméttel is lehet kulturáltab-ban bánni, sőt pénzt is lehet belőle csinálni.